

Sygn. akt IV U 867/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017 r. w S.

odwołania I. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 września 2016 r. Nr (...)

w sprawie I. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala iż wysokość renty I. A. z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dzień 31 lipca 2016 roku wynosi 1679,01 (słownie: jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i jeden grosz) miesięcznie.

Sygn. akt: IV U 867/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 2 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał I. A. od 31 lipca 2016r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 lipca 2019r. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia – na przestrzeni lat od 1980r. do 2012r. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 77,56%, a wysokość świadczenia wyniosła 1 639,85 złotych brutto miesięcznie. Organ rentowy wskazał, że za okresy, za które ubezpieczony nie udokumentował wynagrodzenia przyjęto wynagrodzenie minimalne i w celu przeliczenia świadczenia należy dostarczyć zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okresy od 15 sierpnia 1974r. do 26 lipca 1975r., od 16 września 1975r. do 30 kwietnia 1976r. oraz od 4 maja 1976r. do 31 grudnia 1978r. (decyzja z 2 września 2016r. k.28 akt rentowych za wnioskiem z 23 czerwca 2016r. i wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty k.26 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony I. A. wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy przy uwzględnieniu wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w okresach 15 sierpnia 1974r. do 26 lipca 1975r., od 16 września 1975r. do 30 kwietnia 1976r. oraz od 4 maja 1976r. do 31 grudnia 1978r.

Przyznał, że za okresy te nie posiada zaświadczenia ZUS Rp-7, ale w książeczce ubezpieczeniowej widnieją wpisy o średnim miesięcznym wynagrodzeniu i na podstawie tych danych można przeliczyć świadczenie rentowe. Przyjęcie minimalnego wynagrodzenia za wskazane okresy jest dla niego krzywdzące, gdyż jego faktyczne zarobki w tamtych czasach były o wiele wyższe (odwołanie wraz z załącznikami k.1-3 akt sprawy).

Po wniesieniu przez ubezpieczonego odwołania, w dniu 17 października 2016r. organ rentowy z urzędu przeliczył ubezpieczonemu od 31 lipca 2016r. ,tj. od nabycia uprawnień rentę z tytułu niezdolności do pracy uwzględniając w podstawie wymiaru wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1976r. do 30 kwietnia 1976r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) w W. - wg wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej. Przeliczenie to nie wpłynęło na wysokość świadczenia ubezpieczonego, które w dalszym ciągu wyniosło 1 639,85 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 17 października 2016r. k.31 akt rentowych).

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 2 września 2016r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dotyczące ustalenia wysokości świadczenia. Zaznaczył, że po wniesieniu odwołania dokonał ponownego przeliczenia renty ubezpieczonego przyjmując wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1976r. do 30 kwietnia 1976r. wg wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej, ale uwzględnienie tego wynagrodzenia pozostało bez wpływu na wysokość świadczenia. Za pozostałe okresy wskazane przez ubezpieczonego w odwołaniu nie ma możliwości przyjęcia wynagrodzenia z legitymacji ubezpieczeniowej, gdyż albo brak w niej wpisu o wysokości wynagrodzenia albo wpis ten dotyczy średniego miesięcznego wynagrodzenia bądź też wskazuje łączną kwotę wynagrodzenia za okres 2 lat (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-6 akt sprawy).

W toku rozprawy ubezpieczony odstąpił od żądania przeliczenia renty przy uwzględnieniu pozostałego okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w W. (zatrudnienie od 16 września 1975r. do 30 kwietnia 1976r.) - protokół rozprawy z 26 stycznia 2017r. minuta 18. nagrania, k.20 akt sprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 15 sierpnia 1974r. do 26 lipca 1975r. ubezpieczony I. A. był zatrudniony w Zakładach (...) w W. (wpis na stronie 82-83 legitymacji ubezpieczeniowej – w kopercie na k.27 akt rentowych). Od 1 lutego 1975r. ubezpieczony osiągał wynagrodzenie zasadnicze wg szóstej grupy zaszeregowania wynoszącej 13 złotych za godzinę (wniosek o przeszerogowanie z 30 listopada 1974r. - w aktach osobowych). W ostatnim miesiącu zatrudnienia w powyższym zakładzie ubezpieczony osiągnął wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2 280 złotych, premię w wysokości 114 złotych oraz dodatki w wysokości 78 złotych (wpis na odwrocie karty obiegowej zwolnienia z 26 lipca 1975r. - w aktach osobowych).

W okresie od 4 maja 1976r. do 31 maja 1979r. ubezpieczony był zatrudniony w Fabryce (...) w M. (wpis na stronie 82-83 legitymacji ubezpieczeniowej – w kopercie na k.27 akt rentowych oraz świadectwo pracy z 31 maja 1979r. k.15 akt o ustalenie kapitału początkowego). W okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonego wynosiło 14,50 złotych za godzinę (w/w świadectwo pracy). W ostatnim roku zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ,tj. w okresie od 1 maja 1978r. do 30 kwietnia 1979r. wynagrodzenie ubezpieczonego wyniosło 37 001 złotych (wpis na stronie 83 legitymacji ubezpieczeniowej – w kopercie na k.27 akt rentowych).

Przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia rentowego ubezpieczonego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia na przestrzeni lat od 1979r. do 2012r., przy uwzględnieniu w/w wynagrodzenia uzyskanego przez ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w w/w Fabryce (...) w M., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty wynosi 80,52%, a wysokość świadczenia na dzień 31 lipca 2016r. ,tj. na datę przyznania świadczenia wynosi 1 679,01 złotych brutto miesięcznie (projekt decyzji z wyliczeniem wysokości świadczenia k.26-30 akt sprawy i pismo pełnomocnika organu rentowego z 17 marca 2017r. k.39 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie I. A. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy Sąd uznał, że decyzja organu rentowego z 2 września 1976r. winna być zmieniona. Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony nie dysponuje zaświadczeniami o wysokości wynagrodzenia na druku ZUS Rp-7 za okres zatrudnienia w Zakładach (...) w W. od 15 sierpnia 1974r. do 26 lipca 1975r. oraz za okres zatrudnienia w Fabryce (...) w M. od 4 maja 1976r. do 31 maja 1979r. W sprawie nie zachowała się również dokumentacja płacowa za w/w okresy (vide: pismo Fabryki (...) SA w M. z 5 stycznia 2017r. k.13 akt sprawy). Okoliczność ta nie oznacza jednak bezzasadności roszczenia ubezpieczonego o przeliczenie wysokości renty przy uwzględnieniu zachowanych danych o wysokości wynagrodzenia - tak w legitymacji ubezpieczeniowej (na k.27 akt rentowych), jak też w świadectwie pracy za okres pracy w Fabryce (...) w M. (na k.15 akt o ustalenie kapitału początkowego), jak też w aktach osobowych ubezpieczonego za okres zatrudnienia w Zakładach (...) w W.. Na podstawie danych zawartych w w/w dokumentach możliwe było ustalenie wysokości stawki godzinowej wynagrodzenia ubezpieczonego tak w Zakładach (...) w W., jak i w Fabryce (...) w M., a za niektóre okresy również osiągniętych kwot wynagrodzenia (vide: ustalenia faktyczne). To zaś pozwoliło na ustalenie, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego ustalony z 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu od 1979r. do 2012r. wynosi 80,52% (wg wyliczeń organu rentowego na k.26 akt sprawy i k.39 akt sprawy uwzględniających stawkę godzinową wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty wynagrodzenia odnotowane w legitymacji ubezpieczeniowej – vide: zobowiązanie Sądu k.21 akt sprawy). W tych okolicznościach zachodziła podstawa do przeliczenia renty ubezpieczonego, której wysokość przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 80,52 % wynosi poczynając od 31 lipca 2016r. ,tj. od daty ustalenia prawa do świadczenia - 1 679,01 złotych brutto miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.